

der Sted, vil det medføre endnu større Vanskeligheder for Fællesforfatningen. Dernæst er det sagt af flere forskellige Rigsdagsmænd, at Regjeringen har fraraadet Rigsretsactionen, men det har Regjeringen dog åabenbart paa ingen mulig Maade gjort. Den har fundet Rigsretsactionen utilraadelig; den har ikke villet tilraade Rigsretsactionen, men det er virkelig stor Forskiel paa ikke at ville tilraade en Ting og at ville fraraade den. Efter den Stilling, som det nuværende Ministerium indtager, vilde det virkelig være noget vanskeligt for Ministeriet og see heelt besynderligt ud, hvis det ligesom tilraadede en Rigsretsaction, men det har Ministeriet heller ikke gjort. Det har sagt, at det har fundet den utilraadelig, men det har paa ingen Maade fraraadet den. Jeg er derfor overbevist om, at jeg og Enhver, der betragter Sagen med samme Øine som jeg, og Enhver, som ikke isørveien og af andre Grunde har været enig med sig selv om at stemme for Dagsordenen, kan stemme imod den.

Fleischer: Den motiverede Dagsorden, som idag er fremsort i Thinget, og som støtter sig til Ministeriets Erklæring fra igaar, er allerede igaar bleven forberedt, deels derved, at man har sagt: Sagen bliver jo kun derved udsat, ikke opgivet, deels derved, at man har villet trøste os med, at vi dog kunde faae Ministeriet tiltalt og forhaabenlig dømt for Overtrædelser af Finantsloven, deels endelig derved, at man har sagt: det vilde jo aldeles ikke nytte at begynde paa en Action. Hvad nu angaaer Ministeriets Udtalelse, da maa jeg allerførst gjøre opmærksom paa, at det jo kun har sagt: Actionen vil vanskeliggjøre Gjennemførelsen af Fællesforfatningen. Det har altsaa ingenlunde sagt, at den vil umuliggjøre den, og det har ingenlunde gjort Sagen til et Cabinetsspørgsmaal. Havde dette Sidste været Tilfældet, saa kunde jeg dog forstaae, at Mange vilde være blevene angstelige; men nu, da der kun vil fremkomme Vanskeligheder, er det jo åabenbart, at, naar den Sag, der foreligger, den Sag, vi have ønsket at gennemføre, er af en saa overordentlig Vigtighed, at den handler om en af de største politiske Forbry-

delsler, der kan begaaes, saa synes det mig, er det aldeles usforvarligt af Folkethinget, at lade Actionen falde bort, fordi der kommer Vanskeligheder. Dernæst maa jeg med et Par Ord omtale det, at Actionen kun er udsat og ikke opgiven. Det er en meget farlig Ting, saaledes at udsætte Rigsretsactionen. Det er allerede iasten af et æret Medlem her i Thinget ytret, at han aldeles ikke kunde indsee nogen Grund til de af Ministeriet omtalte Vanskeligheder. Naaget vi ikke kunne indsee nogen gyldig Grund dertil, saa kunne vi dog maaskee have en Anelse om Grunden, og vi maae vel alle tilstaae, at, er vor Anelse rigtig, saa er der ingen Grund til at troe, at ikke det Samme skulde være i Veien, naar den Tid kommer, da Rigsraadet har sagt sit Ja eller sit Nei. Og, er det Samme til den Tid i Veien, saa er det jo absolut nødvendigt, og saa da at frasalde Actionen, hvis vi nu maae ansee dette for nødvendigt. Dernæst maae vi lægge Mærke til, at vel er det rimeligt efter min Mening, at Rigsraadet vil sige Ja til Fællesforfatningen; men, siger det nu Ja, og vi da ville fremkomme med en Action, saa er det jo åabenbart, at vi geraade i en Modsigelse. Vi ville nemlig da komme til at actionere Ministeriet for den Grundvold, hvorpaa den nye Forfatning er bygget; thi Ministeriet har igaar erklæret, at det vil gaae ud fra Forordningen af 26de Juli. Det forekommer mig, at det er det Samme, som om vi vilde beholde Bygningen, men borttage Fundamentet.

Det er dernæst sagt, at vi jo kunne trøste os med, at Ministeriet skulde tiltales for Finantsagen. Men her maae vi vel erindre, at denne er ingenlunde det Vigtigste. Den Sag, hvortfor vi idag ville have de afgaaede Minister actionerede, den er netop Hovedsagen; thi den Sag, hvorefter der nu tales, er en saadan, der gaaer ud paa, at anklage Ministeriet, fordi det syntes at vilde have brugt Magten iftedetfor at lade Retten gjælde, og fordi vi maatte nære Frygt for, at det vilde tillintetgjøre hele den bestaaende Orden med Vold. Det er altsaa noget ganske Andet, at tiltale det for denne Sag, end at tiltale det for Finantsagen, og, naar Folkethinget staaer som Bogter